

ίτου- Η αχαριστία

Πατέρες - Γέροντες

- Γέροντα, οι δοκιμασίες πάντοτε ωφελούν τους ανθρώπους;
- Εξαρτάται από το πως αντιμετωπίζει κανείς τις δοκιμασίες. Όσοι δεν έχουν καλή διάθεση, βρίζουν τον Θεό, όταν τους βρίσκουν διάφορες δοκιμασίες. «Γιατί να το πάθω εγώ αυτό; Λένε. Να, ο άλλος έχει τόσα καλά! Θεός είναι αυτός;» Δεν λένε «ήμαρτον», αλλά βασανίζονται. Ενώ οι φιλότιμοι λένε: «Δόξα τω Θεώ! Αυτή η δοκιμασία με έφερε κοντά στον Θεό. Ο Θεός για το καλό μου το έκανε». Και ενώ μπορεί πρώτα να μην πατούσαν καθόλου στην εκκλησία, μετά αρχίζουν να εκκλησιάζονται, να εξομολογούνται, να κοινωνούν.

Πολλές φορές

μάλιστα ο Θεός τους πολύ σκληρούς τους φέρνει κάποια στιγμή με μια δοκιμασία σε τέτοιο φιλότιμο, που μόνοι τους παίρνουν μεγάλη στροφή και εξιλεώνονται με τον πόνο που

νιώθουν για όσα έκαναν.

- Γέροντα, πρέπει να λέμε «δόξα Σοι ο Θεός», όταν όλα πηγαίνουν καλά;

- Μα, αν δεν λέμε το «δόξα Σοι ο Θεός» στις χαρές, πως θα το πούμε στις θλίψεις;

Εσύ

το λες στις θλίψεις και δεν θέλεις να το πης στις χαρές; Αλλά, όταν είναι αχάριστος κανείς, δεν

γνωρίζει την αγάπη του Θεού. Η αχαριστία είναι μεγάλη αμαρτία. Για μένα είναι θανάσιμο

αμάρτημα. Ο αχάριστος με τίποτε δεν ευχαριστιέται Για όλα γκρινιάζει, όλα του φταίνει. Στην

πατρίδα μου, τα Φάρασα, χρησιμοποιούσαν πολύ το πετιμέζι. Ένα βράδυ μια κοπέλα έκλαιγε,

γιατί ήθελε πετιμέζι. Η μάνα της - τι να κάνη; - πήγε και ζήτησε από την γειτονιά.

Αυτή, μόλις

πήρε το πετιμέζι, έβαλε πάλι τα κλάματα. Χτυπούσε τα πόδια της κάτω και φώναζε: «Μαμά,

θέλω και γιαούρτι». «Τέτοια ώρα, παιδάκι μου, που να βρω γιαούρτι;» της λέει η μάνα της.

«Όχι, θέλω γιαούρτι». Πήγε, υποχρεώθηκε η καημένη σε μια γειτόνισσα, της έφερε και γιαούρτι.

Το παίρνει η κόρη και βάζει πάλι τα κλάματα. «Τώρα γιατί κλαις;», την ρωτάει η μάνα της.

«Μαμά, τα θέλω ανακατεμένα». Τα παίρνει η μάνα, τα ανακατεύει. Αυτή βάζει πάλι τα

κλάματα. «Μαμά δεν μπορώ να τα φάω έτσι. Θέλω να τα ξεχωρίσω!». Οπότε την περιέλαβε στα

σκαμπίλια η μάνα της, και ... ξεχωρίσθηκε το πετιμέζι από το γιαούρτι!

Έτσι, θέλω να πω, κάνουν μερικές φορές πολλοί άνθρωποι, και τότε έρχεται η

παιδαγωγία του Θεού. Τουλάχιστον να αναγνωρίζουμε την αχαριστία μας και να ευχαριστούμε

τον Θεό μέρα-νύχτα για τις ευλογίες που μας δίνει. Με αυτόν τον τρόπο θα πάρουμε καταπόδι

τον δειλό διάβολο, ο οποίος θα συμμαζέψη τα ταγκαλάκια του και θα γίνη μαύρο καπνός, γιατί

θα του έχουμε βρει πια το αδύνατο σημείο.

Πηγή: geron-paisios.blogspot.gr